

THEATERKRANT

RECENSIE

HUID
SCHWEIGMAN& / SLAGWERK DEN HAAG

★★★★☆ MIME

24 OKTOBER 2016 - STADSSCHOUWBURG UTRECHT - SPEELLIJST

ZO DICHTBIJ ALS JE MAAR KAN KOMEN

Door Elisabeth Oosterling gepubliceerd 26 oktober 2016

Het rimpelt of jeukt, golft en rekt. Onze huid is de laatste grens tussen lichaam en wereld, soms het meest dichtbij dat je, met een aanraking, kan komen. Een wat onderschat zintuig is het misschien: dat velletje dat kan voelen, ons bij elkaar houdt en scheidt van de buitenwereld. In samenwerking met Slagwerk Den Haag krijgt het van Schweigman&, eindelijk, een welverdiende ode.

In *Huid* laat regisseur Boukje Schweigman haar vergrootglas, onderzoekend, over de lijven van haar spelers glijden. Performers Toon Kuijpers, Kenzo Kusuda, Francesca Lazzari en Rosanna ter Steege zijn de belichaming van dit experiment. Met de indrukwekkende composities van Arnoud Noordegraaf ontstaat een slinger scènes, waarin slagwerkers Pepe Garcia, Niels Meliefste en Fedor Teunisse de spelers omvormen tot hun instrumenten. Mens wordt dan lichaam, een instrument van huid en de botjes die daaronder verstopt zijn. Speelbal in handen van de muzikant.

De performers buitel-stuiteren in woordeloze scènes over het toneel of zitten doodstil, als vingers over hun huid wandelen. Alsof ze zeggen: is dit lijf niet altijd een instrument, zachtjes ademend of driftig hijgend – opgeleukt met kleding en haardracht misschien, maar uiteindelijk altijd een middel? Een kwetsbare verpakking? Het zakje van waaruit wij de wereld bekijken en bewandelen? We zijn verweven met onze huid, kijken gekwetst op als iemand een tikje geeft tegen die buitenkant, maar krabben geërgerd als er iets jeukt. Wij zijn het, onze huid, en soms toch ook weer niet.

Deze voorstelling kruipt niet alleen onder je huid, maar ook in je hoofd. In intieme of juist uitgesproken heftige scènes, raken spelers en slagwerkers vervlochten, neemt de muziek in volume toe en dooft het licht, verschuift de focus en worden lichamen heel even weer mens. Een fascinerende – en soms onverwacht komische – trip, rakelings langs huid en haar.

Foto: Sofie Knijff

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

ELDERS

NRC HANDELSBLAD

★★★★☆

'*Huid* is een samenwerking met Slagwerk Den Haag, en Schweigman plaatst de drie muzikanten nadrukkelijk op de voorgrond. Voorzien van microfoonnetjes plukken zij aan het lichaam van de vrouw, tokkelen met huidplooiën, trommelen huid op spier en bot. Slim en geestig is het, maar de clowneske koddigheid van de scène verhoudt zich moeizaam tot het voorgaande. Echt samensmelten willen de werelden niet – die van de robuuste, in het zwart gehulde slagwerkers enerzijds, en de halfnaakte, fragiele dansers anderzijds. En tot een spannende confrontatie komt het evenmin. Zo wordt *Huid* een wat onsamenhangend geheel.' Herien Wensink

PAROOL

★★★★☆

'Vormgever Theun Mosk hult de zaal af en toe in volkomen duisternis waardoor zijn prachtig uitgelichte plaatsjes tegen de zwarte achtergrond lijken op te lichten: een gekromd lichaam dat als een xylofoon wordt bespeeld, twee dansers die met een soort spaghettidraad aan elkaar hangen. Ook daar blijkt muziek in te zitten, of in elk geval klank.' Hans Smit

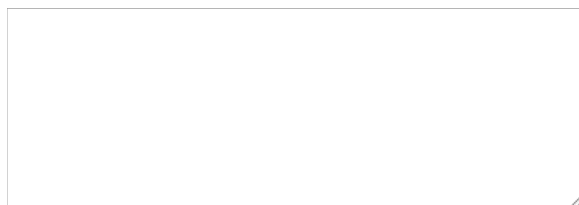
TROUW

★★★★☆

'De kracht van Schweigmans werk is dat ze, door van theater een lichamelijke ervaring te maken, verwondering kan oproepen voor zaken waar we in de drukte van alledag niet meer bij stilstaan, zoals het verschil tussen licht en donker, of de wonderbaarlijkheid van een hoek of een cirkel. Dat haar dat met zo'n intieme onderwerp als aanraking opnieuw lukt in een grote theaterzaal toont eens te meer wat voor een unieke theatermaker Schweigman is.' Robbert van Heuven

TELEGRAAF

★★★★☆

Naam *

E-mail *

Website

@Theaterkrant 2016

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

'Harde, zwarte overgangen tussen de verschillende scènes onderbreken de natuurlijke flow, waardoor het een aaneenschakeling van losse miniatuurtjes wordt. Soms levert dat wonderschone momenten op, zoals wanneer de slagwerkers het menselijk lichaam aftasten en als instrument gebruiken. Maar even vaak wil het maar niet boven het niveau van een gemiddelde moderne dansvoorstelling uitstijgen. Op zich is daar weinig mis mee, maar *HUID* mist de persoonlijke, zintuiglijke intensiteit die het werk van Boukje Schweigman normaal gesproken zo kenmerkt.' Esther Kleuver

DE VOLKSKRANT

★★★★☆

'IJzersterk is de bijzondere soort perfectie: alles wat je hoort en ziet en daardoor ervaart - met veel complimenten voor de sfeervolle compositie van Arnoud Noordegraaf en het subtiele lichtplan van Theun Mosk - is tot op de millimeter afgewogen en toch niet gelikt. Je voelt het plezier van het onderzoeken dat Schweigman en consorten de afgelopen tijd gehad moeten hebben, en dat geeft *Huid* een levendige blos.' Mirjam Van Der Linden

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELN

- [Spiegel](#)
- [Blaas](#)

TAGS

[Arnoud Noordegraaf](#), [Boukje Schweigman](#), [Fedor Teunisse](#), [Francesca Lazzeri](#), [Kenzo Kusuda](#), [Niels Meliefste](#), [Pepe Garcia](#), [Rosanna ter Steege](#), [Toon Kuipers](#)